

§ 154 Gör dopet till en fest för familjen, släkten, vännerna och församlingen

BERTIL OLSSON:

Herr ordförande, ledamöter, biskopar och åhörare! Min motion 2014:75 handlar om att göra dopet till en fest för familjen, släkten, vännerna och församlingen. När jag och mina jämnåriga kom ut som präster på 1970-talet var vi väldigt engagerade i doppastoralen och vi skulle se till att det var dopsamtal och att dopet skulle betyda mycket i församlingarna.

Nu ser vi att en del av det som vi då arbetade med har burit frukt men mycket annat har av olika anledningar kommit i glömska eller blivit svåra att följa, bland annat detta att dopet skulle ske i huvudgudstjänsten som var väldigt viktigt för oss på den tiden. Detta är svårt att genomföra, och vi måste hitta ett sätt så att det blir en fest både för dopföräldrarna, faddrarna och församlingen. Anknytningen mellan dopfamiljerna och församlingen är viktig och det måste vi jobba med hela tiden. Tanken var väl kanske inte att det skulle finnas en riktlinje, men det borde finnas en form av idébank där församlingarna kan delge varandra hur man jobbar så att dopet blir viktigt både för församlingen och för dopfamiljerna.

Jag yrkar inget bifall till min motion utan nöjer mig med det som har sagts i Gudstjänstutskottets betänkande.

SOFIJA PEDERSEN VIDEKE:

Herr ordförande och kyrkomötesvänner! Vi har tagit ställning till motion 2014:75 sådan som den föreligger, och som ni har sett delar inte Gudstjänstutskottet motionärens ganska negativa bild av dopets förankring och kopplingen mellan dopgudstjänstfirare och församlingen. Gudstjänstutskottet yrkar därför avslag på motion 2014:75.

Vad gäller ”drop in”-dop snarare än ”drive in”-dop som nämns i motionen finns ofta en väl genomtänkt plan för genomförandet. Det kan innebära att det finns fler från församlingen, både anställda och ideella medarbetare, närvarande vid dessa dop än vid vanliga dop. Syftet med ”drop in”-dopen har varit att ta bort onödiga hinder för dop, vilket har medfört att människor, som av olika anledningar inte tidigare döpts, nu är döpta. Senast i lördags döptes 21 personer, 17 barn och 4 vuxna, i Lund under ”drop in”-dop i flera av pastoratets kyrkor. Många församlingar arbetar också aktivt med dopuppföljning, åtminstone de första åren efter dopet, vilket många förlags produkter vittnar om. Vi får dock aldrig förfalla till att endast beskriva dopet en fest. Det finns också ett djupt allvar i dopet, en fråga om liv och död som knyts ihop med Jesu liv, som ibland är tydligt för dopkandidaten eller de närstående och som kan framgå i det föregående dopsamtalet, till exempel vid samtal om dopbönen. Då ska inte församlingen anlägga en onödig glättighet med tal om fest. Tvärtom behöver vi flera texter och psalmer som utgår från en annan kontext än den traditionella synen på dopet med en kärnfamilj och ett nyfött barn i centrum. Allt fler väljer att döpas senare än inom det första levnadsåret och fattar själva beslut om att döpas in i kyrkan. Vi behöver en bredare syn på dopet än dopkalas, små runda bebisar i dopklänningar och en fest i församlingshemmen. Var finns till exempel barnen som efter ha varit med i barnverksamheten själva väljer dop? Eller syskonskaran som döps när den äldsta är i konfirmandåldern? Eller den nästan vuxne som vill bli fadder men som inte själv döptes som liten på grund av sjukdom eller den vuxne som trott sig vara döpt men inte var det och nu bär på längtan efter dopets vatten och löften. De döps inte för att kyrkan bjuder på kalas och fest. De kommer inte till församlingen, de är redan en del den.

Vi behöver kanske se över hur vi redovisar dopstatistiken. Varför redovisar vi egentligen dopfrekvensen som procent av födda under året? Varför är det så svårt att hitta statistik över hur många som var över ett år som döptes under 2013 eller vilket annat år som helst?

Riktlinjer efterlyses av motionären men utskottet menar det är inte rätt väg att gå. Däremot kan säkert många församlingar berätta om sitt arbete kring dopet, till exempel i doppastoraler, på samlingar i kontrakt och stift just eftersom det är en pastoral och lokal fråga. Att prata om dopet är något vi ständigt behöver göra, inte bara skriva böcker om. Slutligen vill jag påminna om att dopet handlar om ett möte mellan den som döps och Jesus Kristus, och att vi som får vara med blir vittnen till ett stort mysterium vare sig det upplevs som en glädjefylld fest eller en stilla överlåtelse i Guds hand eller både och.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 196.